

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător: A. Catană
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Minciuna, L. Popova, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean, Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Viraj”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SRL „Viraj” către
SRL „Standardul Calității” și SRL „Zernoff” cu privire la recuperarea prejudiciului
material în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017,

constată:

La 27.01.2016, SRL „Viraj” a depus cerere de chemare în judecată către SRL
„Standardul Calității” și SRL „Zernoff”, prin care a solicitat recuperarea
prejudiciului material în mărime de 50000 de lei și taxa de stat în mărime de 1500
de lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 18.06.2013, de către Inspectoratul Fiscal
de Stat mun. Chișinău, a fost emisă Decizia nr. 2338/3/10 din 18 iunie 2013 asupra
cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL „Viraj”.

Prin actul de control nr. 1-628202 din 24.05.2013 despre respectarea legislației,
întocmit de inspectorul Direcției de Control nr. 3, raportul de constatare tehnico-
științifică nr. 910 din 22.03.2013, întocmit de Inspectoratul General al Poliției,
Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, Decizia tehnico-criminalistică
și expertize judiciare Centru a MAI și dezacordul din 10.06.2013, s-a constatat
încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin. (5) din Codul fiscal, prin
comercializarea băuturilor alcoolice posibile marcării cu timbre de acciz, pe care
sunt aplicate timbrele de acciz falsificat.

Faptul dat s-a constatat în cadrul controlului operativ, efectuat la magazinul
amplasat în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 96 bl. 5, ce aparține SRL „Viraj”, prin
depistarea producției alcoolice expuse spre comercializare și anume: Vodca
„Petrovskaia”, vol. 0,5 litri, producător SRL „Zernoff” (timbru de acciz nr.
1003018511126), pe care este aplicat timbru de acciz falsificat.

Falsificarea timbrului de acciz a fost stabilită prin raportul de constatare
tehnico-științifică nr. 910 din 20.03.2013, întocmit de Inspectoratul General al

Poliției, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, Decizia tehnico-criminalistică și expertize judiciare Centru a MAI.

Ca urmare, prin Decizia nr. 2338/3/10 din 18 iunie 2013, s-a dispus aplicarea unei amenzi pentru încălcările legislației fiscale în mărime de 50 000 de lei.

Potrivit Deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 7293 din 24.05.2013, a fost efectuat controlul fiscal nr. 7293 din 24.05.2013, prin metoda verificării tematiche la SRL „Viraj”, fiind constatată încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123, alin. (5) din Codul Fiscal, prin comercializarea băuturilor alcoolice posibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbrele de acciz falsificate.

Ulterior, a fost efectuată o expertiză judiciară, iar rezultatele expertizei au fost expuse în raportul de constatare nr. 910 din 22.03.2013, întocmit de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare a MAI, prin care s-a constatat că blancheta timbrului de acciz marca comercială de stat pentru băuturi alcoolice tari cu numărul de serie 10036018511126 se deosebește de modelul tip.

Decizia nr. 2338/3/10 din 18 iunie 2013, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost contestată cât în organele fiscale, atât și în instanțele de judecată, în rezultatul căreia, sumele în mărime de 50 000 de lei, au fost încasate de SRL „Viraj”, iar SRL „Standardul Calității” și SRL „Zernoff” au fost atrase în proces în calitate de intervenienți accesorii.

Vânzarea-cumpărarea producției alcoolice a fost efectuată prin intermediarul SRL „Standardul Calității”.

În conformitate cu dispoziția de plată nr. 39, suma în mărime de 50 000 de lei, a fost achitată la data de 05.02.2015, astfel, dreptul la înaintarea acțiunii de regres a apărut la data de 06.02.2015.

În opinia reclamantei, ea nu poate purta răspundere pentru folosirea timbrului falsificate din cauza că nu este producătorul producției date, ci SRL „Zernoff”, care a îmbuteliat producția, aplicând totodată la îmbuteliere și marca de acciz. Producția confiscată a fost procurată în mod oficial, în baza contractului de vânzare-cumpărare f/n din 01.02.2008, încheiat între SRL „Viraj” și SRL „Standardul Calității”, iar producția a fost prezentată pentru realizare prin factura fiscală BV 2313563 din 18.10.2012. Livrarea acestei producții poate fi confirmată printr-un control reconvențional al furnizorului.

Astfel, a solicitat încasarea în mod solidar din contul părților a prejudiciului în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Viraj” către SRL „Standardul Calității” și SRL „Zernoff” privind recuperarea prejudiciului material în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

În justificarea soluției instanțele de judecată au invocat prevederile art. 765 alin. (3) Cod civil, potrivit cărora, cumpărătorul care este comerciant trebuie să verifice sau să pună pe cineva să verifice bunul într-un termen atât de scurt, cât permit împrejurările, iar în cazul constatării viciilor, să-l informeze neîntârziat pe vânzător.

La fel, prin prisma alin. (4) al articolului menționat, instanțele au reținut că cumpărătorul pierde dreptul de a invoca viciul dacă nu l-a comunicat vânzătorului într-un termen rezonabil din momentul în care a constatat sau trebuia să constate viciul și felul lui.

Cu privire la aplicabilitatea prevederilor art. 1415 alin. (1) Cod civil privind dreptul la acțiune în regres, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că, acesta își găsește aplicarea practică în momentul în care o persoană în conformitate cu prevederile legislației civile repară un prejudiciu cauzat de către o altă persoană unui terț, iar ulterior, cel care a reparat prejudiciul are dreptul la o satisfacție echitabilă din partea persoanei care se face vinovată de cauzarea prejudiciului, dar a omis să-l repare. În speță, însă reclamantul nu a prezentat probe care să confirme vinovăția SRL „Standardul Calității” și SRL „Zernoff”.

La 19.09.2017, SRL „Viraj” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 07 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea acestei decizii și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că legislația în vigoare nu prevede obligația agentului economic de a verifica elementele de protecție ale timbrelor de acciz la primirea producției alcoolice și deținerea dispozitivelor speciale pentru verificarea timbrelor cu raze ultraviolete și cu raze infraroșii, fără deținerea cărora este imposibil de verificat producția introdusă în circulația civilă.

La 05.03.2018, SRL „Zernoff” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La 26.03.2018, SRL „Viraj” a declarat recurs suplimentar deciziei instanței de apel din 07 iunie 2017, invocând că instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material și ca rezultat a emis o decizie complet nefondată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 115), careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Viraj” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Viraj”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Viraj” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către SRL „Viraj” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Nina Vascan